

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพและการชมรายการโทรทัศน์ของผู้ตอบ
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมา เสนอในรูปตารางประกอบ ความเรียงในตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 18 ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพและการชมรายการโทรทัศน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 สถานภาพของครู

	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	8	8.89
	หญิง	82	91.11
2. อายุ			
	ต่ำกว่า 21 ปี	-	-
	21 - 25 ปี	-	-
	26 - 30 ปี	15	16.67
	31 - 35 ปี	35	38.89
	36 - 40 ปี	23	25.56
	41 - 45 ปี	10	11.11
	มากกว่า 45 ปี	7	7.78
3. วุฒิสูงสุด			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	81	90.00
	ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	9	10.00
4. ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย			
	1 - 5 ปี	2	2.22
	6 - 10 ปี	34	37.78
	11 - 15 ปี	38	42.22
	มากกว่า 15 ปี	16	17.78

จากตารางที่ 1 ปรากฏว่า ส่วนใหญ่เป็นดังนี้

เป็นเพศหญิง ร้อยละ 91.11 อายุระหว่าง 31 - 35 ปี ร้อยละ 38.89 วุฒิสุงสุด
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 90.00 มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยระหว่าง
11 - 15 ปี มีร้อยละ 42.22

ตารางที่ 2 สถานภาพของนักเรียน

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	243	40.50
หญิง	357	59.50
2. ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	65	10.82
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	160	26.67
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	375	62.50

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงร้อยละ 59.50 ศึกษาอยู่ในระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 62.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 สถานที่ที่ครูภาษาไทยและนักเรียนชมรายการโทรทัศน์

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. บ้านตัวเอง	90	100.00	586	97.67
2. บ้านเพื่อน	-	-	2	0.33
3. บ้านญาติ	-	-	10	1.67
4. ร้านค้า	-	-	-	-
5. อื่น ๆ ได้แก่ หอพัก	-	-	2	0.33

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าครูทั้งหมดร้อยละ 100.00 และนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.67 ชมรายการโทรทัศน์ที่บ้านตัวเอง

ตารางที่ 4 ความบ่อยครั้งที่ครูภาษาไทยและนักเรียนชมรายการโทรทัศน์

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ทุกวัน	55	61.11	390	65.00
2. อยู่มางวัน	28	31.11	190	31.67
3. นาน ๆ ครั้ง	7	7.78	20	3.33
4. ไม่ได้ดูเลย	-	-	-	-

จากตารางที่ 4 จะพบว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 61.11 และนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 65.00 ชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน

ตารางที่ 5 . สถานีโทรทัศน์ที่ครูภาษาไทยและนักเรียนชมรายการโทรทัศน์เป็นประจำ

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ช่อง 3	13	14.44	63	10.50
2. ช่อง 5	3	3.33	8	1.33
3. ช่อง 7	7	7.78	67	11.16
4. ช่อง 9	-	-	4	0.67
5. ดู 2 ช่อง ได้แก่	11	12.22	79	13.17
5.1 ช่อง 3 กับช่อง 7	1	9.09	46	58.23
5.2 ช่อง 5 กับช่อง 7	3	27.27	11	13.92
5.3 ช่อง 3 กับช่อง 5	4	36.36	9	11.39
5.4 ช่อง 3 กับช่อง 9	2	18.18	10	12.66
5.5 ช่อง 7 กับช่อง 9	1	9.09	3	3.74
6. ดู 3 ช่อง ได้แก่	9	10.00	52	8.67
6.1 ช่อง 3 ช่อง 5 และช่อง 9	-	-	12	23.08
6.2 ช่อง 5 ช่อง 7 และช่อง 9	1	11.11	9	17.31
6.3 ช่อง 3 ช่อง 7 และช่อง 5	5	55.56	20	38.46
6.4 ช่อง 3 ช่อง 7 และช่อง 9	3	33.33	11	21.15
7. ดูทุกช่อง	31	34.44	253	42.17
8. ไม่แน่นอน	16	17.78	74	12.33

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 34.44 และนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 42.17 ชมรายการของสถานีโทรทัศน์ทุกช่องเป็นประจำ

ตารางที่ 6 ช่วงเวลาที่ครูภาษาไทยและนักเรียนชมรายการโทรทัศน์

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วันธรรมดา				
1.1 16.00 - 17.00 น.	5	5.56	76	12.67
1.2 17.00 - 18.30 น.	19	21.11	256	42.67
1.3 20.00 - 21.00 น.	59	65.56	210	35.00
1.4 21.00 - 24.00 น.	28	31.11	226	37.67
1.5 ไม่นับนอน	18	20.00	141	23.50
2. วันเสาร์ - อาทิตย์				
2.1 8.00 - 10.00 น.	19	21.11	177	29.50
2.2 10.00 - 12.00 น.	20	22.22	208	34.67
2.3 12.00 - 14.00 น.	18	20.00	157	26.17
2.4 14.00 - 16.00 น.	16	17.78	131	21.83
2.5 16.00 - 18.30 น.	14	15.56	110	18.33
2.6 20.00 - 21.00 น.	20	22.22	106	17.67
2.7 21.00 - 24.00 น.	9	10.00	121	20.17
2.8 ไม่นับนอน	47	52.22	200	33.33

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นดังนี้

ในวันธรรมดา ครูร้อยละ 65.56 ชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 20.00 - 21.00 น. นักเรียนร้อยละ 42.67 ชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลา 17.00 - 18.30 น. ในวันเสาร์อาทิตย์ ครูร้อยละ 52.22 ชมรายการโทรทัศน์ในช่วงเวลาที่ไม่นอน และนักเรียนร้อยละ 34.67 ชมรายการในช่วงเวลา 10.00 - 12.00 น.

ตารางที่ 7 รายการโทรทัศน์ที่ครูภาษาไทยและนักเรียนสนใจ

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข่าว	78	86.67	332	55.33
2. สารคดี และการศึกษา เช่น ภาษาไทยวันละคำ ซีพีจรลงเท้า เสาร์สโมสรร ชิงเกอร์เวิลด์ ของดีมีอยู่ มรดกวัฒนธรรมไทย	81	90.00	358	58.83
3. ปกิณกะ เช่น ปัญหาชีวิตและสุขภาพ สโมสรร ชาวบ้าน ภูมิใจไทยท่า คุณบอกมา แม่บ้านที่รัก	29	32.22	48	8.00
4. ละครพูด เช่น สายรุ้ง วงเวียนหัวใจ ไร้เส้นหา เบ็ดหอ หลงเงาจันทร์	36	40.00	190	31.67
5. ละครร่า (นาฏศิลป์ไทย) เช่น นาฏศิลป์จินตนา	18	20.00	13	2.17
6. ภาพยนตร์เรื่องยาว เช่น หนังสือโมงเย็น ยอดภาพยนตร์ไทย	21	23.33	244	40.67
7. ภาพยนตร์ชุด (จีน, ญี่ปุ่น) เช่น จอมยุทธ กระบี่มังกรฟ้า บูเช็คเทียน สงครามชีวิตไอซิน นี่หรือชีวิต	37	41.11	320	53.33
8. ภาพยนตร์ชุด (ฝรั่ง) เช่น เพม ฉลามบก	14	15.56	175	29.66
9. ภาพยนตร์เรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ เช่น สิงทไกรภพ สี่ยอดกุมาร เกรียงยุทธก จินดาสมุทร	11	12.22	61	10.17
10. รายการเด็กและการ์ตูน เช่น หมู่บ้านเด็ก สโมสรรฝั่งน้อย อิคคิวซัง นินจาฮาโตริ โดเรมอน	36	40.00	237	39.50
11. ส่งเสริมศิลปกรรม	19	21.11	22	3.67
12. ดนตรี เช่น โลกดนตรี คอนเสิร์ตแคดเดียว กังสดาล	49	54.44	463	77.17
13. กีฬา	20	22.22	221	36.88

ตารางที่ 7 รายการโทรทัศน์ที่ครูภาษาไทยและนักเรียนสนใจ (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14. เกม เช่น นาฬิกาทอง เอาไปเลย คู่หูพลิกโลก ภาษาสนุก ประสูตวง คาราพาสนุก แซทสตาร์ อาทิตย์ยิ้ม สุขสันต์วันเสาร์ มาตามนัด	61	67.78	413	68.89
15. คอมพิวเตอร์ เช่นการบินไทยไขจักรวาล ไอคิว 180	61	67.78	366	61.00
16. อื่น ๆ ได้แก่ เวทีแขวงวาทิ รายการมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช รายการพิเศษเนื่องในโอกาส ต่าง ๆ	2	2.22	11	1.83

จากตารางที่ 7 จะพบว่า ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 90.00 สนใจชมรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีและการศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 77.17 สนใจชมรายการโทรทัศน์ประเภทดนตรี ส่วนรายการที่ครูสนใจชมน้อยที่สุดคือรายการภาพยนตร์เรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ เช่น สิงห์ไตรภพ สี่ยอดกุมาร เหยี่ยวมรคก จินดาสมุทร คิดเป็นร้อยละ 12.22 และรายการที่นักเรียนชมน้อยที่สุด ได้แก่ รายการประเภทละครร่ำ (นาฏศิลป์ไทย) เช่น นาฏศิลป์จินคนำ คิดเป็นร้อยละ 2.17

ศูนย์วิจัยทั่วไป
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูภาษาไทย และนักเรียนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มี
ผลต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยได้ตามความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มี
ผลต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับผลของการชมรายการ
โทรทัศน์ที่มีต่อการเรียนภาษาไทย รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการใช้ภาษา หลักภาษาและ
วรรณคดี และรายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาทั้งสี่ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด
การอ่าน และการเขียนเพียงใด

คิดค่าตอบเป็นค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบ
เทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยกับนักเรียนด้วยการหาค่าที (t - test) ได้แสดงไว้ใน
ตารางที่ 8 - 18

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียน เกี่ยวกับการชมรายการโทรทัศน์มีผลต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
1. ช่วยเสริมความรู้ในวิชาภาษาไทย	3.43	0.75	ปานกลาง	3.46	0.93	ปานกลาง	0.29
2. ช่วยให้มีความรู้ทางภาษาไทยเพิ่มขึ้น	3.27	0.68	ปานกลาง	3.43	0.91	ปานกลาง	1.61
3. ช่วยให้เกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้น ใคร่เรียนใคร่รู้ในวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น	2.99	0.80	ปานกลาง	2.92	0.94	ปานกลาง	-0.67
4. ช่วยให้เกิดแนวคิดที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทำให้เกิดความรักการค้นคว้าและอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น	3.00	0.80	ปานกลาง	3.17	1.00	ปานกลาง	1.51
5. ช่วยทำให้เกิดมีค่านิยมที่ดีในอันที่จะดำรงรักษามรดกวัฒนธรรมทางภาษาไทยไว้ให้มั่นคง	3.30	0.82	ปานกลาง	3.46	0.98	ปานกลาง	1.42
6. ช่วยทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยและเห็นประโยชน์ของการสื่อสารทางโทรทัศน์	3.31	0.77	ปานกลาง	3.52	0.94	มาก	1.97*

ตารางที่ 8 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับการชมรายการโทรทัศน์มีผลดีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D. ความหมาย	$\bar{X}$	S.D. ความหมาย			
7. ช่วยจัดข้อสงสัยบางประการเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาไทยให้หมดไป	3.06	0.99	ปานกลาง	3.30	1.06	ปานกลาง	2.09*
8. ช่วยให้สามารถนำความรู้ทางภาษาไทยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.33	0.91	ปานกลาง	3.46	0.99	ปานกลาง	1.67
9. ช่วยให้แสดงความคิดเห็นการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องภาษาไทยดีขึ้น	3.42	0.97	ปานกลาง	3.22	0.87	ปานกลาง	-2.25*
10. ช่วยฝึกความคิดและเชาวน์ปัญญาทางด้านภาษาไทย	3.25	0.84	ปานกลาง	3.46	0.91	ปานกลาง	2.16*
รวม	3.22	0.61	ปานกลาง	3.34	0.60	ปานกลาง	1.81

* P < 0.05

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่าการชมรายการโทรทัศน์มีผลดีปานกลางต่อการเรียนภาษาไทย .

เมื่อพิจารณารายช้อย่อยจะเห็นว่า ครูมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์มีผลดีปานกลางที่ช่วยทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยและเห็นประโยชน์ของการสื่อสารทางโทรทัศน์ ส่วนนักเรียนเห็นด้วยว่ามีผลดีมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียน โดยเฉลี่ยแล้วมีความคิดเห็นว่าการชมรายการโทรทัศน์มีผลดีต่อการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณารายช้อย่อย จะเห็นว่าทั้งครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการชมรายการโทรทัศน์มีผลดีต่อการเรียนภาษาไทย ช่วยทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยและเห็นประโยชน์ของการสื่อสารทางโทรทัศน์ ช่วยจัดข้อสงสัยบางประการเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาไทยให้หมดไป ช่วยให้แสดงความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องภาษาไทยดีขึ้น ช่วยฝึกความคิดและเขาวนปัญญาทางด้านภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับการชมรายการโทรทัศน์มีผลเสียต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
1. มีคำคะนอง (สแลง) ทำให้ภาษาวิบัติ	3.40	0.90	ปานกลาง	3.25	1.06	ปานกลาง	-1.26
2. ใช้ประโยคกำกวมทำให้เข้าใจผิดพลาด	3.17	0.85	ปานกลาง	3.13	1.00	ปานกลาง	-0.32
3. ทำให้นักเรียนได้แบบอย่างในการสร้างคำและสำนวนขึ้นใหม่ผิดจากแบบแผนและใช้คำฟุ่มเฟือยระบบส่วนใหญ่ของภาษา เช่น ใช้ลักษณะนามผิด วางส่วนขยายของประโยคผิดที่	3.20	0.93	ปานกลาง	3.08	1.04	ปานกลาง	-1.03
4. โฆษก พิธีกรพูดไม่ชัด ใช้ภาษาผิดพลาดและใช้ภาษาที่ฟังแล้วไม่เข้าใจความหมายทำให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษาของนักเรียน	3.34	0.98	ปานกลาง	2.86	1.10	ปานกลาง	-3.98*
5. โฆษก พิธีกรอ่านคำยากไม่ถูกต้องตามหลักการอ่านทำให้เกิดผลเสียในด้านการอ่านของนักเรียน	3.30	1.02	ปานกลาง	2.84	1.12	ปานกลาง	-3.72*

ตารางที่ 9 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับการชมรายการโทรทัศน์มีผลเสียต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
6. โฆษก พิจารณาอ่านคำประพันธ์ ไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ทำให้นักเรียนอ่านตาม เพราะคิดว่าถูกต้อง	3.09	0.98	ปานกลาง	2.72	1.04	ปานกลาง	-3.17*
7. ผู้แสดงตลกใช้ภาษาไม่สุภาพ และมีเจตนาส่อไปในเรื่อง เพศทำให้นักเรียนนำไปใช้ ในการพูดและเขียน	3.52	0.97	มาก	3.45	1.14	ปานกลาง	-0.60
8. นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับ ภาษาไทยและการใช้ภาษาที่ ผิดพลาดจากรายการเกม ต่าง ๆ	3.28	0.77	ปานกลาง	2.83	0.97	ปานกลาง	-4.16*
9. นักเรียนได้รับแบบอย่างที่ไม่ดี เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา จากพิธีกร เช่น การล้อเลียน การหยอก ล้อด้วยถ้อยคำรุนแรง การใช้ภาษาไม่เหมาะสม บุคคล	3.39	0.93	ปานกลาง	2.81	1.06	ปานกลาง	-4.90*

ตารางที่ 9 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับการชมรายการโทรทัศน์มีผลเสียต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
10. นักเรียนได้รับแบบอย่างการใช้ภาษาที่ผิดพลาดและไม่เหมาะสมจากบทพากย์ภาพยนตร์และละคร	3.34	0.93	ปานกลาง	2.70	0.96	ปานกลาง	-6.01*
11. นักเรียนได้รับความรู้ที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในวรรณคดี นวนิยายหรือเรื่องสั้นที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์และละคร	3.32	0.96	ปานกลาง	2.97	1.09	ปานกลาง	-2.91*
12. นักเรียนได้รับแบบอย่างการใช้ภาษาโฆษณาที่ผิดพลาดไม่เหมาะสม	3.52	1.01	มาก	2.97	1.04	ปานกลาง	-4.68*
รวม	3.32	0.68	ปานกลาง	2.97	0.66	ปานกลาง	-4.77*

*P < 0.05

จากตารางที่ ๑ ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและนักเรียน เห็นด้วยว่าการชมรายการโทรทัศน์มีผลเสียปานกลางต่อการเรียนภาษาไทย

เมื่อพิจารณารายข้อย่อยจะเห็นว่าครูมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์มีผลเสียมากที่ผู้แสดงคลงใช้ภาษาไม่สุภาพและมีเจตนาสื่อไปในเรื่องเพศ ทำให้นักเรียนนำไปใช้ในการพูด การเขียน และนักเรียนได้รับแบบอย่างการใช้ภาษาโฆษณาที่ผิดพลาดไม่เหมาะสม ส่วนนักเรียน เห็นด้วยว่ามีผลเสียปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียน โดยเฉลี่ยแล้วมีความคิดเห็นว่าการชมรายการโทรทัศน์มีผลเสียต่อการเรียนภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อย่อยจะเห็นว่าทั้งครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการชมรายการโทรทัศน์มีผลเสียต่อการเรียนภาษาไทยที่มีคำคะนอง (สแลง) ทำให้ภาษาวินิตี ใช้ประโยคกำกวมทำให้เข้าใจผิดพลาด ทำให้นักเรียนได้รับแบบอย่างในการสร้างคำและสำนวนขึ้นใหม่ ผิดจากแบบแผนและใช้คำฟุ่มเฟือยระบบส่วนใหญ่ของภาษา เช่น ใช้ลักษณะนามผิด วางส่วนขยายของประโยคผิดที่ ผู้แสดงคลงใช้ภาษาไม่สุภาพและมีเจตนาสื่อไปในเรื่องเพศ ทำให้นักเรียนนำไปใช้ในการพูดและการเขียนไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทย และนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการฟัง

ข้อความ	ครู			นักเรียน			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
1. ช่วยให้มีโอกาสได้ฟังข่าวสาร และเนื้อหาความรู้มากขึ้น	4.07	0.74	มาก	4.16	0.75	มาก	1.08
2. ช่วยให้ผู้ชมรู้จักฟังโดยไม่หลง เชื่ออะไรง่าย ๆ	3.31	0.95	ปานกลาง	3.47	0.87	ปานกลาง	1.61
3. ช่วยให้ผู้ชมมีจุดประสงค์ใน การฟัง ฟังในสิ่งที่ควรฟัง	3.28	0.91	ปานกลาง	3.47	0.94	ปานกลาง	1.79
4. ช่วยให้ผู้ชมรู้จักฟังเพื่อความ เพลิดเพลิน	3.77	0.72	มาก	3.87	0.86	มาก	1.03
5. ช่วยให้ผู้ชมรู้จักฟังเพื่อเก็บ สาระสำคัญ	3.34	0.73	ปานกลาง	3.36	0.91	ปานกลาง	0.12
6. ช่วยให้ผู้ชมรู้จักฟังอย่างใช้ วิจารณญาณ	3.17	0.82	ปานกลาง	3.19	0.97	ปานกลาง	0.20
7. ช่วยให้ผู้ชมรู้จักฟังในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ แล้วสามารถ ปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้	3.31	0.74	ปานกลาง	3.47	0.97	ปานกลาง	1.47
8. ช่วยให้ผู้ชมรู้จักประเมินผล สิ่งที่ได้ฟัง	3.03	0.82	ปานกลาง	3.05	0.96	ปานกลาง	0.14
รวม	3.41	0.62	ปานกลาง	3.50	0.55	มาก	1.47

*P < 0.05

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วครูเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการฟังปานกลาง ส่วนนักเรียนเห็นว่าให้ความรู้ทางด้านนี้มาก

เมื่อพิจารณารายชื่อย่อยจะเห็นว่าทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่า รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการฟังมากโดยช่วยให้มีโอกาสได้ฟังข่าวสารและ เนื้อหาความรู้มากขึ้น ช่วยให้ผู้ชมรู้จักฟังเพื่อความเพลิดเพลิน

เมื่อ เปรียบ เทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนโดย เฉลี่ยแล้วมีความคิด เห็นว่า รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการฟังไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

คุนยวิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการพูด

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
1. ให้ความรู้เกี่ยวกับการพูด เป็นรายบุคคล เช่น การ แนะนำตัว การประกาศ ปราศรัย ปราศรัย	3.43	0.88	ปานกลาง	3.56	0.94	มาก	1.22
2. ให้ความรู้เกี่ยวกับการพูดต่อ หน้าประชุมชน เช่น การ บรรยาย การอภิปราย โต้วาที การสนทนา การสัมภาษณ์	3.70	0.81	มาก	3.69	0.88	มาก	-0.07
3. ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการพูด ของโฆษก พิธีกร	3.72	0.72	มาก	3.69	0.85	มาก	-0.38
4. ให้ความรู้เกี่ยวกับการพูด จากการท่องจำ เช่นการ แสดงละคร	3.59	0.73	มาก	3.24	0.98	ปานกลาง	-3.24*
5. ให้ความรู้เกี่ยวกับการพูดโดย การอ่านจากต้นฉบับ เช่น การกล่าวคำปราศรัย	3.31	0.74	ปานกลาง	3.20	0.91	ปานกลาง	-1.12
6. ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ เสียงและน้ำเสียงที่เหมาะสม ในการพูด	3.69	0.75	มาก	3.63	0.91	มาก	-0.58

ตารางที่ 11 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางการพูด (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t
	$\bar{X}$	S.D. ความหมาย	$\bar{X}$	S.D. ความหมาย	
7. ให้ความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะ ร ล และคำควบกล้ำ	3.08	0.82 ปานกลาง	3.21	1.07 ปานกลาง	1.14
8. ให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงออกทางสีหน้าท่าทางในขณะที่พูด	3.94	0.70 มาก	3.78	0.87 มาก	-1.70
9. ให้ความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายที่เหมาะสมกับโอกาสที่พูด	3.58	0.87 มาก	3.53	0.95 มาก	-0.43
10. ให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะในการพูด					
10.1 การให้ความสนใจและคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ฟัง	3.31	0.85 ปานกลาง	3.35	0.94 ปานกลาง	0.39
10.2 หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงความเป็นกันเองกับผู้ฟัง	3.86	0.62 มาก	3.89	0.76 มาก	0.45
10.3 การเว้นจังหวะในการพูด	3.39	0.77 ปานกลาง	3.49	0.77 ปานกลาง	1.20
10.4 การใช้คำที่มีเสียงรบกวนทำให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ต่าง ๆ	3.77	0.71 มาก	3.70	0.90 มาก	-0.75

ตารางที่ 11 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทย และนักเรียน เกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางการพูด (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
10.5 การใช้ตัวอย่าง							
ประกอบในการพูด	3.43	0.75	ปานกลาง	3.24	0.91	ปานกลาง	-1.92
10.6 การใช้คำให้เหมาะ							
แก่บุคคล สถานที่							
โอกาส	3.52	0.73	มาก	3.45	0.88	ปานกลาง	-0.79
10.7 การใช้สำนวน							
คำพังเพย สุภาษิต							
ในการพูด	3.09	0.83	ปานกลาง	3.03	1.02	ปานกลาง	-0.55
รวม	3.53	0.50	มาก	3.48	0.49	ปานกลาง	-0.82

*P < 0.05

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้
ทางการพูดในระดับมาก ส่วนนักเรียนเห็นว่าให้ความรู้ทางด้านนี้ปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อย่อยจะเห็นว่าทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้
ความรู้ทางการพูดมาก โดยให้ความรู้เกี่ยวกับการพูดต่อหน้าประชุมชน เช่น การบรรยาย
การอภิปราย โต้พาทิ การสนทนา การสัมภาษณ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการพูดของโฆษก พิธีกร
ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เสียงและน้ำเสียงที่เหมาะสมในการพูด ให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดง
ออกทางสีหน้า ท่าทางในขณะที่พูด ให้ความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายที่เหมาะสมกับโอกาสที่พูด
ให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะในการพูดได้แก่ หน้าตาขีมีขีมีแจ่มใส แสดงความเป็นกันเองกับผู้ฟัง

การใช้คำที่มีเสียงรบกวนทำให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ต่าง ๆ และครูเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้เกี่ยวกับการพูดเป็นรายบุคคล เช่น แนะนำตัว การประกาศ ปาฐกถา ปราศรัย ปานกลาง ส่วนนักเรียนเห็นว่าให้ความรู้ในเรื่องนี้มาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการพูดไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อย่อยจะเห็นว่าครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่รายการโทรทัศน์ให้ความรู้จากกาท่องจำ เช่น การแสดงละคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางการอ่าน

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
1. ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน							
คำยาก คำราชาศัพท์	2.79	0.81	ปานกลาง	3.00	1.04	ปานกลาง	1.80
2. ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน							
ศัพท์บัญญัติ เช่น ศัพท์ทาง							
การศึกษา ศัพท์ทางการ							
แพทย์ ศัพท์ธุรกิจ							
ศัพท์เทคนิค	2.71	0.87	ปานกลาง	2.96	1.07	ปานกลาง	2.14*
3. ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน							
แบบต่างๆ เช่น การอ่าน							
ข่าว อ่านสารคดี ประกาศ							
โฆษณา	3.53	0.92	มาก	3.55	0.96	มาก	0.15
4. ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน							
บทร้อยกรอง	2.54	0.86	ปานกลาง	2.66	0.94	ปานกลาง	1.08
5. ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน							
คำควบกล้ำ	2.68	0.84	ปานกลาง	2.87	0.91	ปานกลาง	1.84
6. ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน							
คำที่มาจากภาษาอังกฤษ							
ภาษาบาลี-สันสกฤต ฯลฯ	2.32	0.90	น้อย	2.63	1.05	ปานกลาง	2.60*
รวม	2.76	0.71	ปานกลาง	2.94	0.71	ปานกลาง	2.25*

*P < 0.05

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการอ่านปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อย่อยจะเห็นว่าทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการอ่านมาก โดยให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านแบบต่าง ๆ เช่น การอ่านข่าว อ่านสารคดี ประกาศ โฆษณา และครูเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ภาษาบาลี-สันสกฤต ฯลฯ น้อย ส่วนนักเรียนเห็นด้วยว่าให้ความรู้ในเรื่องนี้ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อย่อยจะเห็นว่าครูและนักเรียนมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านศัพท์บัญญัติ เช่น ศัพท์ทางการศึกษา ศัพท์ทางการแพทย์ ศัพท์ธุรกิจ ศัพท์เทคนิค ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ภาษาบาลี-สันสกฤต ฯลฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการเขียน

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
1. ให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียน ตัวสะกดการันต์ในคำชนิด ต่าง ๆ เช่น ศัพท์บัญญัติ ราชาศัพท์	2.49	0.91	น้อย	2.77	1.05	ปานกลาง	2.38*
2. ให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียน ภาษาโฆษณา การเขียน ประกาศ	3.07	1.02	ปานกลาง	3.15	1.00	ปานกลาง	0.75
3. ให้ความรู้เกี่ยวกับการ เว้นวรรคตอนในการเขียน	2.46	0.86	น้อย	2.76	0.96	ปานกลาง	2.82*
4. ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ คำหรือข้อความตามความ หมายที่ต้องการ	2.62	0.90	ปานกลาง	3.04	0.90	ปานกลาง	4.09*
รวม	2.66	0.78	ปานกลาง	2.93	0.72	ปานกลาง	3.29*

*P < 0.05

จากตารางที่ 13 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านการเขียนปานกลาง

เมื่อพิจารณารายช้อย่อย จะเห็นว่าครูเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียนตัวสะกดการันต์ในคำชนิดต่าง ๆ เช่น ศัพท์บัญญัติราชาศัพท์น้อย ส่วนนักเรียนเห็นว่าให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ ให้ความรู้ทางด้านการเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายช้อย่อย จะเห็นว่า ครูและนักเรียนมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียนภาษาโฆษณา การเขียนประกาศ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านหลักภาษาและวรรณคดี

ข้อความ	ครู		นัย	นักเรียน		t	
	$\bar{X}$	S.D.		ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.
1. ให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ แบบแผนของหลักภาษาไทย	2.31	0.84	น้อย	2.86	1.00	ปานกลาง	4.89*
2. ให้ความรู้เกี่ยวกับคำ ความหมายและการใช้คำ ให้ตรงตามความหมาย	2.68	0.92	ปานกลาง	3.11	0.93	ปานกลาง	4.07*
3. ให้ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ ต่าง ๆ เช่น ศัพท์บัญญัติ ราชาศัพท์	2.49	0.89	น้อย	2.84	0.98	ปานกลาง	3.20*
4. ให้ความรู้เกี่ยวกับสุภาษิต สำนวน คำพังเพย	3.02	0.83	ปานกลาง	3.06	0.97	ปานกลาง	0.34
5. ให้ความรู้เกี่ยวกับคำภาษา ต่างประเทศที่นำมาใช้ใน ภาษาไทย เช่น ภาษาบาลี สันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาอังกฤษ ฯลฯ	2.38	0.85	น้อย	2.65	1.06	ปานกลาง	2.33*
6. ให้ความรู้เกี่ยวกับสำนวน ภาษาไทยและสำนวนภาษา ต่างประเทศ	2.53	0.87	ปานกลาง	2.88	1.01	ปานกลาง	3.03*

ตารางที่ 14 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านหลักภาษาและวรรณคดี (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
7. ให้ความรู้เกี่ยวกับฉันทลักษณ์ ได้แก่ ลักษณะและการแต่ง ร้อยกรองชนิดต่าง ๆ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย	2.10	0.90	น้อย	2.41	1.02	น้อย	2.75*
8. ให้ความรู้เกี่ยวกับคำประพันธ์ รูปแบบใหม่ เช่น กลอนเปล่า	1.99	0.81	น้อย	2.40	1.07	น้อย	3.54*
9. ให้ความรู้เกี่ยวกับร้อยแก้ว รูปแบบต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี บทความ บทละครพูด ฯลฯ	2.82	0.88	ปานกลาง	3.21	0.99	ปานกลาง	3.52*
10. ให้ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดี เช่น รุ้เรื่องอิเหนา รามเกียรติ์ พระอภัยมณี สังข์ทอง ไชยเชษฐ สิงหนครภพ ไกรทอง ฯลฯ	2.89	0.87	ปานกลาง	3.30	0.98	ปานกลาง	3.80*
11. ให้ความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรม ปัจจุบัน เช่น นวนิยาย เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลดีเด่น และเป็นหนังสืออ่านประกอบ	2.87	0.90	ปานกลาง	3.24	0.99	ปานกลาง	3.39*

ตารางที่ 14 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านหลักภาษาและวรรณคดี (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
12. ให้ความรู้เกี่ยวกับ							
ขนบธรรมเนียม							
ประเพณี และ							
วัฒนธรรมเกี่ยวกับ							
ภาษาไทย เช่น							
เพลงพื้นเมือง							
เพลงไทยเดิม	3.04	0.73	ปานกลาง	3.06	1.05	ปานกลาง	0.15
รวม	2.59	0.62	ปานกลาง	2.92	0.65	ปานกลาง	4.43*

*p < 0.05

จากตารางที่ 14 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านหลักภาษาและวรรณคดีปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อย่อยจะเห็นว่าครูเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านหลักภาษาและวรรณคดีน้อยในข้อที่ว่าให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผนของหลักภาษาไทย ให้ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ต่าง ๆ เช่น ศัพท์บัญญัติ ราชศัพท์ ให้ความรู้เกี่ยวกับคำภาษาต่างประเทศ ที่นำมาใช้ในภาษาไทย เช่น ภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาอังกฤษ ฯลฯ ส่วนนักเรียนเห็นด้วยว่าให้ความรู้ทางด้านนี้ปานกลาง ครูและนักเรียนเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ให้ความรู้เกี่ยวกับฉันทลักษณ์ ได้แก่ ลักษณะการแต่งร้อยกรองชนิดต่าง ๆ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และให้ความรู้เกี่ยวกับคำประพันธ์รูปแบบใหม่ เช่น กลอนเปล่า น้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่
รายการโทรทัศน์ให้ความรู้ทางด้านหลักภาษา และวรรณคดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่
ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อย่อย จะเห็นว่าครูและนักเรียนมีความเห็นว่ รายการโทรทัศน์
ให้ความรู้เกี่ยวกับ สุภาษิต| สำนวน คำพังเพย ให้ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี
และวัฒนธรรมเกี่ยวกับภาษาไทย เป็นเพลงพื้นเมือง เพลงไทยเดิม ไม่แตกต่างกันที่ระดับ
ความมีนัยสำคัญ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการฟัง

ข้อความ	ครู			นักเรียน			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
1. ช่วยให้สามารถสรุปใจความ สำคัญ	3.21	0.81	ปานกลาง	3.20	0.85	ปานกลาง	-0.12
2. ช่วยให้สามารถเก็บเนื้อหา รายละเอียดได้ดีขึ้น	3.11	0.84	ปานกลาง	3.20	0.82	ปานกลาง	0.93
3. ช่วยให้สามารถฟังอย่างมี วิจารณญาณและคิดหาเหตุผล	3.04	0.83	ปานกลาง	3.21	0.85	ปานกลาง	1.75
4. ช่วยให้สามารถนำความรู้ จากการฟังไปประกอบการ เรียนภาษาไทย	3.06	0.75	ปานกลาง	3.11	0.93	ปานกลาง	0.51
5. ช่วยให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรมทางภาษา	2.91	0.77	ปานกลาง	3.09	0.90	ปานกลาง	1.83
6. ช่วยให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับ แบบอย่างของส่วนการใช้ ภาษาที่ใช้ในการเขียนแบบ ต่าง ๆ	2.73	0.76	ปานกลาง	2.91	0.91	ปานกลาง	1.79
7. ช่วยให้รู้จักคุณค่าของสิ่งที่ได้ ฟัง	3.13	0.81	ปานกลาง	3.32	0.85	ปานกลาง	1.97*
8. ช่วยให้เข้าใจจุดมุ่งหมาย ของผู้พูด	3.14	0.78	ปานกลาง	3.40	0.90	ปานกลาง	2.55*
รวม	3.40	0.66	ปานกลาง	3.18	0.58	ปานกลาง	2.06*

*P < 0.05

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการฟังปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการฟัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายช้อย่อยจะเห็นว่าครูและนักเรียนมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ช่วยให้รู้จักคุณค่าของสิ่งที่ได้ฟัง ช่วยให้เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการพูด

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
1. ช่วยให้รู้จักสังเกตการพูดที่ถูกต้อง ชัดเจน	3.32	0.92	ปานกลาง	3.47	0.91	ปานกลาง	1.44
2. ช่วยให้รู้จักสังเกตการออกเสียงพยัญชนะ ร ล และควบกล้ำ แล้วนำไปฝึกฝนจนสามารถออกเสียงได้ชัดเจน	3.14	0.95	ปานกลาง	3.13	1.02	ปานกลาง	-0.11
3. ช่วยให้รู้จักสังเกตศิลปะในการพูด แล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพูดของนักเรียน	3.41	0.87	ปานกลาง	3.48	0.95	ปานกลาง	0.65
4. ช่วยให้สามารถใช้ภาษาพูดได้อย่างมีวัฒนธรรม เช่น การพูดที่ถูกต้องตามกาลเทศะ	3.04	0.79	ปานกลาง	3.38	0.84	ปานกลาง	3.58*
5. ช่วยให้สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นคำพูดที่สื่อความหมายได้เข้าใจ	3.09	0.72	ปานกลาง	3.38	0.81	ปานกลาง	3.23*
6. ช่วยให้สามารถพูดแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์อย่างมีเหตุผล	3.04	0.74	ปานกลาง	3.32	0.88	ปานกลาง	2.82*

ตารางที่ 16 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการพูด (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
7. ช่วยให้สามารถวางกริยา ท่าทางในการพูดในที่ชุมชน ได้อย่างเหมาะสม	3.39	0.84	ปานกลาง	3.55	0.88	มาก	1.57
รวม	3.21	0.69	ปานกลาง	3.39	0.61	ปานกลาง	2.57*

*P < 0.05

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่ารายการ
โทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการพูดปานกลาง

เมื่อพิจารณารายช้อย่อย จะเห็นว่าครูเห็นด้วยว่ารายการโทรทัศน์ช่วยให้สามารถ
วางกริยาท่าทางในการพูดในที่ชุมชนได้อย่างเหมาะสมปานกลาง ส่วนนักเรียนเห็นด้วยว่า
ช่วยเพิ่มพูนทักษะการพูดมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียน โดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่า
รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการพูด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายช้อย่อย จะเห็นว่าครูและนักเรียนมีความคิดเห็น ว่า รายการ
โทรทัศน์ช่วยให้สามารถพูดได้อย่างมีวัฒนธรรม เช่น การพูดที่ถูกต้องตามกาลเทศะ ช่วยให้
สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นคำพูดที่สื่อความหมายให้เข้าใจ และช่วยให้สามารถพูด
แสดงความคิดเห็นและวิจารณ์อย่างมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 17 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทย และนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการอ่าน

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t
	$\bar{X}$	S.D. ความหมาย	$\bar{X}$	S.D. ความหมาย	
1. ช่วยให้รู้จักสิ่งเกิดวิธีอ่าน ที่ถูกต้อง แล้วนำไปฝึกฝน	3.18	0.86 ปานกลาง	3.22	0.92 ปานกลาง	0.36
2. ช่วยให้รู้จักวิธีอ่านคำยาก และคำศัพท์ ทำให้อ่าน ได้ถูกต้อง	2.86	0.85 ปานกลาง	3.03	0.97 ปานกลาง	1.65
3. ช่วยให้รู้จักศิลปะในการอ่าน ข้อเขียนรูปแบบต่าง ๆ เช่น อ่านข่าว สารคดี โฆษณา แล้วนำมาฝึกฝนอ่านได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม	3.44	0.90 ปานกลาง	3.44	0.89 ปานกลาง	-0.01
4. ช่วยให้เห็นความสำคัญของการ แบ่งวรรคตอนในการ อ่าน แล้วฝึกฝนอ่านให้ดีขึ้น	3.08	0.85 ปานกลาง	3.10	0.93 ปานกลาง	0.20
5. ช่วยให้รู้จักวิธีการและศิลปะ ในการอ่านทำนองเสนาะ ของคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ แล้วนำมาฝึกอ่านได้ดีขึ้น	2.52	0.78 ปานกลาง	2.66	0.99 ปานกลาง	1.25
รวม	3.02	0.68 ปานกลาง	3.09	0.67 ปานกลาง	0.97

*P < 0.05

จากตารางที่ 17 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่า รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการอ่านปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการอ่าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการเขียน

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$		S.D.	ความหมาย
1. ช่วยให้สามารถเขียนคำได้							
ถูกต้องตามพจนานุกรม	2.90	0.84	ปานกลาง	3.09	1.01	ปานกลาง	1.69
2. ช่วยให้สามารถเขียนได้							
กระชับ กระชับ ใจ							
ความและถูกต้อง	2.78	0.80	ปานกลาง	3.07	0.89	ปานกลาง	2.88*
3. ช่วยให้สามารถใช้ส่วน							
ที่ถูกต้องเหมาะสมในการ							
เขียน	2.82	0.80	ปานกลาง	3.16	0.93	ปานกลาง	3.21*
4. ช่วยให้รู้จักสังเกตคำที่							
สะกดผิดและแก้ไขได้							
ถูกต้อง	2.81	0.82	ปานกลาง	3.15	0.98	ปานกลาง	3.15*
5. ช่วยให้รู้จักสังเกตการใช้							
ภาษาที่บกพร่องและแก้ไข							
ได้ถูกต้อง	2.87	0.86	ปานกลาง	3.09	0.98	ปานกลาง	2.07*
6. ช่วยให้สามารถเขียน							
ร้อยแก้วได้ดีขึ้น เช่น							
บทความ สารคดี ข่าว	2.88	0.87	ปานกลาง	2.96	0.98	ปานกลาง	0.75
7. ช่วยให้สามารถเขียน							
ร้อยกรองได้ดีขึ้น	2.20	0.82	น้อย	2.48	1.00	น้อย	2.55*

ตารางที่ 18 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการเขียน (ต่อ)

ข้อความ	ครู		นักเรียน		t
	$\bar{X}$	S.D. ความหมาย	$\bar{X}$	S.D. ความหมาย	
8. ช่วยให้สามารถใช้ความรู้ หรือข้อคิดเห็นมาใช้ประ- โยชน์ในการเขียน	2.98	0.84 ปานกลาง	3.20	0.97 ปานกลาง	2.03*
รวม	2.78	0.65 ปานกลาง	3.02	0.68 ปานกลาง	3.21*

*p < 0.05

จากตารางที่ 18 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่ารายการ
โทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการเขียนปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อย่อย จะเห็นว่าทั้งครูและนักเรียนเห็นด้วยว่า รายการโทรทัศน์
ช่วยให้สามารถเขียนร้อยกรองได้ดีขึ้นน้อย

เมื่อ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียน โดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่า
รายการโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อย่อย จะเห็นว่า ครูและนักเรียนมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์
ช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ช่วยให้สามารถเขียนร้อยแก้วได้ดีขึ้น
เช่น บทความ สารคดี ข่าว ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนภาษาไทย

ตามที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแบบ เปิดโอกาสให้ตอบโดยเสรี เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ครูภาษาไทยและนักเรียนได้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีความสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็นของครูภาษาไทยเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนภาษาไทยที่เกิดจากการชมรายการโทรทัศน์นั้นมีครูตอบมาจำนวน 67 คน มีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. การเสนอรายการที่ใช้ความรู้ทางภาษาไทยมาประกอบรายการ ผู้จัด พิธีกร ยังมีความบกพร่องในเรื่องการเตรียมเนื้อหาจึงทำให้เกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อน นักเรียนจึงจำมาอย่างผิด ๆ เช่น การแสดงละครสุภาษิต คำพังเพยหรือสำนวน ผู้จัดตีความไม่ถูกต้อง การสร้างเรื่องละครจึงไม่ตรงกับความหมายของสุภาษิต คำพังเพยหรือสำนวนที่ยกมา นักเรียนดูแล้วได้รับความคิดความเข้าใจผิด ๆ บางรายการยกตัวอย่างคำมาทายความหมาย แล้วมีการเฉลยความหมายผิดพลาด (จำนวน 54 คน)

2. เมื่อนักเรียนได้ฟังได้ชมรายการโทรทัศน์แล้วจะมีความเชื่อมั่นว่าภาษาไทยที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะรายการจะต้องผ่านคณะกรรมการบริหารวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) และนักเรียนจะไม่รับฟังหรือจดจำหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ถูกต้องซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่ได้ชมจากรายการโทรทัศน์ (จำนวน 43 คน)

3. การเสนอรายการที่ใช้เนื้อเรื่องในวรรณคดีผิดพลาด นักเรียนเกิดความสับสนระหว่างความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนกับจากรายการโทรทัศน์ (จำนวน 37 คน)

4. นักเรียนนำตัวอย่างประโยค สำนวนภาษาที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีปรากฏในรายการข่าวและสารคดีที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศโดยมิได้ขีดเส้นให้เป็นสำนวนภาษาไทย นอกจากนี้ยังมีคำพูดและวลีที่เป็นภาษาพูดที่นิยมใช้ในรายการโทรทัศน์ ซึ่งนักเรียนคิดว่าถูกต้องเหมาะสม จึงนำมาใช้ในการเขียน ซึ่งขัดต่อหลักเกณฑ์ทางระเบียบการใช้ภาษา (จำนวน 32 คน)

5. รายการตกลงมีเจตนาจะทำให้ผู้ชมขบขัน ผ่อนคลายความเครียด ดังนั้นผู้แสดงมักจะสร้างพูดคำหรือข้อความให้ผิดเพี้ยนไป นักเรียนฟังแล้วจึงนำมาใช้ทั้งในการพูดและการเขียน บางรายการยกตัวอย่างคำหรือข้อความ สำนวนมาเสนอความหมาย แต่การอธิบายความหมายเป็นลักษณะที่ต้องการให้ขบขัน ซึ่งมีทั้งความหมายที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องนักเรียนฟังแล้วไม่สามารถแยกได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด นอกจากนี้ยังมีการเสนอคำแปลก ๆ จนเป็นที่นิยมในหมู่ นักเรียน มีการนำมาใช้ในการพูดและการเขียน (จำนวน 28 คน)

6. นักเรียนนำเอาความคิดในวัฒนธรรมของชาติอื่นมาใช้ เช่น ใช้สำนวนจีนแบบภาพยนตร์กำลังภายในมาใช้ในการพูดและการเขียน (จำนวน 27 คน)

7. นักเรียนนำลีลาการพูดแบบดาราตลกมาใช้ในการพูดอย่างเป็นทางการในห้องเรียน (จำนวน 25 คน)

8. วิทยากรที่เชิญมาร่วมรายการมักจะออกเสียงคำผิดพลาด นักเรียนเห็นว่าวิทยากรจะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จึงคิดว่าจะพูดไม่ผิดพลาด เมื่อมาเรียนในห้องเรียนกลับมีวิธีอ่านต่างไปจากวิทยากรจึงเกิดความสับสนไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ถูกต้องคืออะไร (จำนวน 17 คน)

9. ตัวอักษรที่ปรากฏบนจอภาพยังมีการสะกดผิดอยู่มาก นักเรียนจำไปเขียนผิดด้วย (จำนวน 15 คน)

10. นักเรียนจำสำนวนภาษาที่ใช้ในการโฆษณาใช้ในการเขียนความเรียง (จำนวน 13 คน)

11. มีรายการจำนวนไม่น้อยที่ใช้ภาษาไม่เหมาะกับบุคคล กาลเทศะ นักเรียนก็นำมาใช้ตาม ทำให้เป็นภาระของครูที่ต้องคอยเอาใจใส่แก้ไข (จำนวน 11 คน)

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงรายการโทรทัศน์เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการเรียนภาษาไทยของนักเรียน

1. จำนวนรายการที่ให้ความรู้ทางภาษาไทยโดยตรง จากจำนวนผู้ตอบ 40 คน มีผู้ตอบว่า จำนวนรายการเหมาะสมดีแล้ว จำนวน 13 คน และควรเพิ่มขึ้นจำนวน 27 คน

ครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าควรที่จะเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น เพราะรายการภาษาไทยวันละคำได้รับความนิยมค่อนข้างสูงและมีประโยชน์มาก แต่มีเพียงรายการเดียวไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาผิดพลาดของนักเรียนได้มากนัก รัฐบาลควรให้การสนับสนุนรายการเอง

ไม่ต้องอาศัยบริษัทห้างร้านอุปถัมภ์รายการ

2. วิธีการเสนอรายการ จากจำนวนผู้ตอบ 28 คน มีผู้ตอบว่าวิธีเสนอรายการ
เหมาะสมดีแล้วจำนวน 7 คน และควรปรับปรุงจำนวน 21 คน

ครูเสนอแนะให้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเสนอรายการเป็นระยะเพื่อไม่ให้ผู้ชมเบื่อหน่าย
อาจจะเปลี่ยนเดือนละ 1 ครั้ง หรือ 2 ครั้ง วิธีการอาจจะใช้ละครสั้น ๆ บทบาทสมมุติ การ
แข่งขันตอบปัญหาภาษาไทย การแต่งคำประพันธ์ อ่านทำนองเสนาะหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญทางภาษา
นักประพันธ์ มาให้ความรู้โดยไม่ต้องใช้เวลานานเกินไป

3. ความเหมาะสมของโฆษก พิธีกร จากจำนวนผู้ตอบ 72 คน มีผู้ตอบว่าโฆษก
พิธีกร เหมาะสมดีแล้วจำนวน 9 คน และควรปรับปรุงจำนวน 63 คน

ครูส่วนใหญ่เห็นว่าควรปรับปรุงเพราะโฆษก พิธีกรจำนวนมากมีข้อบกพร่องพอสมควร
ดังนี้

1) ออกเสียงคำ คำควบกล้ำ ตัว ร, ล ไม่ชัดเจน เช่น คำว่า เพลง ออกเสียง
เป็น เพลง ออกเสียง ร เป็นเสียงตัว อาร์ ในภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่ใช่การออกเสียง ร ใน
ภาษาไทย ความบกพร่องนี้อาจจะเนื่องมาจากความคิดปกติกของอวัยวะการออกเสียง (จำนวน
33 คน)

2) วิธีการพูด กิริยา ท่าทีของพิธีกรบางรายการไม่เหมาะสม เช่น การพูดที่ไม่
เป็นธรรมชาติมีการมีเสียง จีบปากเวลาพูด (จำนวน 30 คน)

3) โฆษก พิธีกร ที่มีดาราดลกลมาเป็นผู้ช่วยพิธีกรมักจะแย่งกันพูดจนดูวุ่นวาย ภาษา
ที่ใช้มักจะ เป็นคำล้อเลียนที่ไม่ถูกกาลเทศะ ทำให้ผู้ร่วมรายการอับอาย อึดอัดใจ เรื่องที่พูดไร้สาระ
นอกเรื่องจากรายการที่จัดอยู่ (จำนวน 25 คน)

4) พิธีกรบางรายการไม่คล่องตัวในการจัดรายการ ดัดจริตทั้งเรื่องการพูด การ
กระทำ และยังแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไม่ได้ (จำนวน 19 คน)

5) การพูดการอ่านที่ทำให้ผู้ฟัง ผู้ชมรู้สึกเหนื่อย เพราะอ่านอย่างไม่เว้นวรรคตอน
อ่านตะเบ็งเสียง อ่านเร็วเกินไป (จำนวน 18 คน)

6) การแต่งกายของพิธีกรไม่เน้นกระดุมบ้างคนแต่งแล้วดูรุ่มร่าม รุงรัง แบบ พิศดารมากเกินไป บางคนใช้เครื่องประดับมาก แพรพรรณาวจนสร้างความรำคาญแก่ผู้ชม (จำนวน 15 คน)

7) โฆษก พิธีกรหลายคนนิยมใช้ชื่อเล่นเป็นสรรพนามแทนตัวเอง ซึ่งไม่เหมาะสม ควรใช้คำว่า "ดิฉัน" (จำนวน 11 คน)

8) ออกเสียงคำอ่านไม่ถูกต้อง เช่น สมรรถภาพ อาชญากรรม รสนิยม สปีดคาท์ ฯลฯ นอกจากนี้ยังใช้คำว่า "คะ" และ "ครับ" อย่างไร้ความหมาย คือใช้พูดเวลานึกอะไร ไม่ออก (จำนวน 9 คน)

9) พิธีกรขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่จะพูดอย่างถ่องแท้ ทำให้พูดติดขัด และผิดพลาดมาก (จำนวน 8 คน)

ข้อเสนอแนะ

1) การรับสมัครคนเข้าทำงานในหน้าที่โฆษก พิธีกรควรจะได้มีการสอบคัดเลือกอย่าง ถูกต้อง ก่อนปฏิบัติหน้าที่ควรจะได้มีการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาไทยทั้งในด้าน การพูด การอ่าน การปรับปรุงบุคลิกที่เหมาะสมกับรายการ การแต่งกาย การคัดเลือกโฆษก พิธีกรไม่ควรเน้นที่ความสวย ไม่จำเป็นจะต้องเป็นดารารายานยนต์ หรือโทรทัศน์ แต่ควรจะเป็น ผู้ที่มีบุคลิกดี เหมาะสม มีความรู้ ความสามารถ ฉลาด มีไหวพริบสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี (จำนวน 43 คน)

2) โฆษก พิธีกรที่เป็นดาราดลกควรจะได้ระมัดระวังคำพูด และคำนึ่งถึงกาลเทศะ ให้มาก หากเป็นไปได้ควรจะได้มีการอบรมก่อนเพื่อให้เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ที่ตนเองจะต้อง รับผิดชอบในผลอันจะเกิดแก่ผู้รับสาร (จำนวน 39 คน)

3) ก่อนออกรายการควรจะได้มีการซ้อมบท เพื่อให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด (จำนวน 17 คน)

4. เนื้อหาของรายการ จากจำนวนผู้ตอบ 70 คน มีผู้ตอบว่าเหมาะสมดีแล้ว 10 คน และควรปรับปรุงจำนวน 60 คน

ครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า เนื้อหาทางภาษาไทยโดยตรงยังมีน้อย ส่วนมากจะแทรก ปนอยู่ตามรายการต่าง ๆ ซึ่งใช้ประโยชน์ในการเรียนภาษาไทยและประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ได้น้อย ควรแก้ไขปรับปรุง ดังนี้

- 1) ควรจะได้มีการเสนอเนื้อหาวรรณคดีไทยบ้าง เช่น อิเหนา รามเกียรติ์ พระอภัยมณี ฯลฯ เพื่อนักเรียนจะได้มีความรู้ เพราะปัจจุบันนักเรียนไม่มีโอกาสศึกษาวรรณคดีไทยเท่า ๆ โดยละเอียดเหมือนสมัยก่อน เพราะวิชาการสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทมาก วิธีการเสนอควรปรับปรุงที่น่าสนใจและชวนติดตาม (จำนวน 38 คน)
- 2) ควรจะได้นำวรรณกรรมที่เป็นหนังสือนอกเวลาของนักเรียนมาเสนอทางโทรทัศน์บ้าง เพื่อเป็นการเสริมความรู้ ความเข้าใจยิ่งขึ้น และเป็นการส่งเสริมการอ่านของนักเรียน เนื่องจากละครหรือภาพยนตร์ที่เสนอทางโทรทัศน์ มักจะมีการตีพิมพ์เรื่องลงในหนังสือพิมพ์ นักเรียนที่ติดตามชมส่วนมากสนใจ คิดตามอ่านในหนังสือพิมพ์ด้วย (จำนวน 38 คน)
- 3) รายการไม่ควรจะให้ความรู้เฉพาะความหมายและการใช้คำเท่านั้น ควรจะเสนอเนื้อหาที่กว้างกว่านี้ เช่น วิธีการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ความหมายและการใช้สำนวน สุภาษิต คำพังเพย และอื่น ๆ ที่จะเป็นประโยชน์แก่การเรียนภาษาของนักเรียน (จำนวน 26 คน)
- 4) ควรจัดเนื้อหาให้ออกมาในรูปของการวิเคราะห์ภาษาทั้งพูดและเขียน (จำนวน 9 คน)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ของไทยในปัจจุบัน

มีผู้ตอบจำนวน 62 คน

ครูส่วนมากให้ความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ของไทยในปัจจุบัน คำนึงถึงเรื่องธุรกิจมากเกินไปจนขาดคุณภาพและขาดความรับผิดชอบคือสังคม ซึ่งรายการโทรทัศน์ของไทยปัจจุบันมีลักษณะดังนี้

1. มีการโฆษณามากเกินไปจนทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกหงุดหงิดและขม เมาประชาชนอย่างมาก (จำนวน 43 คน)
2. รายการเกมจำนวนมากยั่วให้ผู้ชมเกิดความโลภ มัวเมากับการพนัน นิยมการเสี่ยงโชค (จำนวน 38 คน)
3. รายการที่ดี มีประโยชน์มักจะถูกจัดอยู่ในช่วงเวลาที่ไม่มีใครชม คือช่วงเวลาที่ผู้ชมยังไม่กลับบ้านและช่วงเวลาที่ตึกเกินไป และแต่ละสถานีจะจัดรายการในช่วงเวลาที่ตรงกันเป็น

ลักษณะของการแข่งขันกัน รายการที่ดีมีประโยชน์จึงไม่ค่อยมีผู้ชมมากนัก เกิดการสูญเปล่าในที่สุด ก็ต้องตัดออกไป (จำนวน 34 คน)

4. ภาพยนตร์และละครมีลักษณะที่ไม่สร้างสรรค์ความคิดอะไรให้แก่ผู้ชม (จำนวน 28 คน)
5. โฆษก และพิธีกรในรายการต่าง ๆ ยังขาดคุณสมบัติของการเป็นโฆษก และพิธีกร (จำนวน 25 คน)
6. รายการส่วนใหญ่สร้างค่านิยมที่ไม่ดีแก่ผู้ชมโดยเฉพาะเยาวชน เช่น รายการเด็ก และการ์ตูน มักจะเป็นของต่างประเทศ รายการเกมมีส่วนทำให้ผู้ร่วมรายการบางคนแสดงกิริยาอาการที่ไม่สำรวม (จำนวน 24 คน)
7. รายการคลกส่วนใหญ่ไม่ให้อะไรประโยชน์ ไม่ประเทืองปัญญา ให้แต่ความบันเทิง ซึ่งเกิดจากคำพูดที่สื่อเจตนาหยาบคาย (จำนวน 23 คน)
8. รายการตอบปัญหาความรู้ด้านต่าง ๆ มีน้อยมาก (จำนวน 18 คน)
9. การเสนอรายการความรู้ยังด้อยในเรื่อง วิธีการเสนอรายการ (จำนวน 12 คน)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการควบคุมการโฆษณาให้มากขึ้น เช่น ควรลดการโฆษณาให้น้อยลง และควรจะตัดรายการโฆษณาลึกลับบางประเภท เช่น สุรา (จำนวน 29 คน)
2. ควรลดรายการเกม เพราะเป็นการมอมเมาและส่งเสริมผู้ชมไปในทางที่ไม่ดี (จำนวน 23 คน)
3. ควรจะมีรายการที่ให้ความรู้ทางภาษาไทย หรือส่งเสริมเอกลักษณ์ไทยทุกสถานี และให้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม (จำนวน 19 คน)
4. ควรลดรายการภาพยนตร์จีน ญี่ปุ่น เพราะให้ผลเสียแก่เยาวชนทั้งในเรื่องความคิดและพฤติกรรม (จำนวน 19 คน)
5. ควรเพิ่มรายการที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย เพื่อปลูกฝังผู้ชมให้เกิดความรักชาติภูมิใจในความเป็นไทยมากขึ้น (จำนวน 18 คน)
6. เนื่องจากนักเรียนของไทยโดยเฉพาะในกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียงนิยมเรียนกวดวิชามาก ควรจะมีการสอนแบบกวดวิชาทางโทรทัศน์บ้าง ซึ่งจะทำให้เด็กสนใจชมรายการโทรทัศน์มากขึ้น เป็นการประหยัดเงินผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังช่วยแก้ปัญหาการออก

นอกร้านของเด็กหลังเลิกเรียน และวันหยุด (จำนวน 15 คน)

7. คณะกรรมการบริหารวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) ควรจะได้มีการกวดขัน ควบคุมให้รายการเป็นไปตามกฎระเบียบ การตรวจพิจารณาบทโทรทัศน์ควรจะเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสะดุดในขณะที่ยก เพราะเสียงขาดหายเป็นช่วง ๆ (จำนวน 13 คน)

8. สถานีโทรทัศน์ทุกสถานีควรจะได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อผู้ชม และประเทศชาติในการแพร่ข่าวสาร และรายการต่าง ๆ (จำนวน 13 คน)

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนภาษาไทยที่เกิดจากการชมรายการโทรทัศน์นั้น มีนักเรียนตอบมาจำนวน 213 คน มีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. รายการที่ได้รับเชิญมาในรายการมักใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเข้าใจผิดพลาด หรือบางครั้งไม่เข้าใจความหมายของคำไทยและเนื้อเรื่องที่พูดไปด้วย (จำนวน 172 คน)
2. โฆษก พิธีกร ใช้ภาษาที่ทำให้นักเรียนเกิดความสงสัยว่าผิดหรือถูก เพราะแตกต่างกันไปจกที่เรียนรู้ในห้องเรียน (จำนวน 168 คน)
3. มีสำนวนใหม่ ๆ เกิดขึ้นซึ่งทำให้นักเรียนนำไปใช้ในการพูดและเขียนจนได้รับการตักท้วงจากครูผู้สอนว่าไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม (จำนวน 102 คน)
4. ภาษาโฆษณาทำให้นักเรียนนำไปใช้ในความหมายที่กำกวม ไม่ชัดเจน (จำนวน 102 คน)
5. บางรายการให้ความรู้ทางภาษาไทยไม่ถูกต้อง (จำนวน 97 คน)
6. นักเรียนเกิดความสับสนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในวรรณคดี เพราะผู้สร้างภาพยนตร์หรือผู้จัดละครมักจะมีบทแทรกให้วีจิตรพิสดารจนเนื้อเรื่องผิดพลาดคลาดเคลื่อน (จำนวน 95 คน)
7. การใช้ภาษาไทยของโฆษก พิธีกร การเสนอความรู้ทางภาษาไทยในรายการต่าง ๆ โดยเฉพาะในรายการเกม ทำให้นักเรียนเกิดความไม่แน่ใจในเนื้อหาหลักสูตรที่เรียน เพราะนักเรียนเห็นว่ารายการต่าง ๆ ต้องผ่าน กบว. จึงคิดว่าจะต้องถูกต้องทั้งเนื้อหาและการพูด (จำนวน 86 คน)

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงรายการโทรทัศน์เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย
ของนักเรียน

1. จำนวนรายการที่ให้ความรู้ทางภาษาไทยโดยตรง จากจำนวนผู้ตอบ 113 คน มีผู้ตอบว่าจำนวนรายการเหมาะสมดีแล้วจำนวน 12 คน และควรเพิ่มขึ้นจำนวน 101 คน

นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าควรที่จะเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น แต่ไม่ควรใช้ช่วงเวลานานเกินไปจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ควรใช้เวลาประมาณ 5 - 15 นาที

2. วิธีการเสนอรายการ จากจำนวนผู้ตอบ 86 คน ให้ความเห็นว่าวิธีการเสนอรายการควรปรับปรุง ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า

ควรมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเสนอรายการเสมอ ๆ ไม่ควรทำซ้ำซากเป็นเวลานาน ๆ ควรจะเปลี่ยนวิธีการเสนอรายการประมาณ เดือนละ 2 - 3 ครั้ง วิธีการเสนอควรที่จะเหมาะสมวัยและความสนใจของนักเรียน อาจจะมีการสำรวจจากเด็กก่อนว่าสนใจวิธีการเสนอรายการในรูปแบบใด รายการความรู้ทางภาษาไทยโดยตรงที่จัดอยู่คือ ภาษาไทยวันละคำ ควรจะเปลี่ยนวิธีการเสนอรายการเป็นแบบอื่นที่นอกเหนือจากการนั่งอธิบายความหมายของคำ

3. ความเหมาะสมของโฆษก พิธีกร จากจำนวนผู้ตอบ 153 คน มีผู้ตอบว่าโฆษก พิธีกร เหมาะสมดีแล้ว จำนวน 59 คน และควรปรับปรุงจำนวน 94 คน

นักเรียนส่วนใหญ่เสนอปัญหาและข้อเสนอแนะไว้พอสรุปได้ดังนี้

1) โฆษก พิธีกร มักจะเป็นดารารายทางหรือดาราละครโทรทัศน์ซึ่งบางคนก็พูดไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ควรจะเปลี่ยนเป็นบุคคลอื่นซึ่งอาจจะเป็นนิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถ มีความรู้บ้าง (จำนวน 72 คน)

2) โฆษก พิธีกร บางรายการน้ำเสียงไม่ชวนฟัง ควรจะได้มีการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีน้ำเสียงดี ชัดเจน ไม่แหบเครือ (จำนวน 41 คน)

3) โฆษก พิธีกรบางคนแต่งกายลำสมัยเกินไป ไม่เหมาะกับรายการ และขัดกับความรู้สึกของผู้ชมซึ่งคิดว่า โฆษก พิธีกร จะต้องแต่งกายเรียบร้อย สุภาพ ไม่รุ่มร่าม หรือทรูหรา ผิดกาลเทศะ ดังนั้นควรจะได้มีการปรับปรุงเรื่องการแต่งกายของโฆษก พิธีกร (จำนวน 37 คน)

4) โฆษก พิธีกรที่เป็นดาราตลกมักจะใช้คำพูดล้อเลียนผู้ร่วมรายการจนเกิดความอับอาย (จำนวน 36 คน)

5) โฆษก พิธีกรบางคนพูด หรือ จัดรายการไม่คล่อง ทำให้เกิดความผิดพลาดทั้งภาษาพูด และการดำเนินรายการ (จำนวน 23 คน)

4. เนื้อหาของรายการ จากจำนวนผู้ตอบ 96 คน มีผู้ตอบว่าเหมาะสมดีแล้ว จำนวน 7 คน และควรปรับปรุงจำนวน 89 คน

นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเนื้อหาทางภาษาไทยโดยตรงยังมีน้อย ส่วนมากจะเป็นปัญหาง่าย ๆ ที่แทรกอยู่ตามรายการต่าง ๆ ควรจะมีการแก้ไขปรับปรุงดังนี้

1) ควรจะเสนอเนื้อหาที่ตรงหรือใกล้เคียงกับวิชาเรียน เช่น การเขียน การอ่าน และเนื้อหาทางวรรณคดีที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ โดยจัดในรูปของการบันเทิงประกอบความรู้ จะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนมาก และทำให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น (จำนวน 55 คน)

2) ควรจะได้นำวรรณกรรมที่เป็นหนังสือนอก เวลาของนักเรียนมาเสนอทางโทรทัศน์บ้าง เพราะนักเรียนสนใจชมโทรทัศน์มากกว่าการอ่าน แต่ก็มีส่วนส่งเสริมการอ่านด้วย (จำนวน 52 คน)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ของไทยในปัจจุบัน มีนักเรียนตอบจำนวน 136 คน

นักเรียนให้ความเห็นและข้อเสนอแนะไว้ พอสรุปได้ดังนี้

1. ควรลดการโฆษณาลงให้มากกว่านี้ เพราะการโฆษณาคั้นรายการมากเกินไป ทำให้ผู้ชมรู้สึกหงุดหงิด และการโฆษณาบางอย่างนอกจากจะไม่ให้ประโยชน์แล้ว ก็ยังเป็นการยั่วยุบอมเมาให้ผู้ชมเกิดความหลงผิดทำให้เสียทรัพย์ เสียสุขภาพ เช่น โฆษณาสุรา ลานสเก็ต สถานเริงรมย์ (จำนวน 103 คน)

2. ควรลดรายการเกมชิงโชค เพราะเป็นการสร้างนิสัยที่ไม่ดี ชอบเล่นการพนัน นิยมการเสี่ยงโชค (จำนวน 98 คน)

3. ควรลดภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นเพราะมีผลเสียแก่เด็กมากกว่าผลดี (จำนวน 60 คน)

4. ควรจะมีการควบคุมรายการอย่างจริงจัง ทั้งในด้านการพูด การแต่งกาย การดำเนินรายการของพิธีกรและดาราคลทที่เป็นผู้ช่วยพิธีกร (จำนวน 47 คน)

5. รายการทุกรายการที่แทรกความรู้ ควรจะมีการตรวจสอบความรู้ให้ดี ไม่ควรให้มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น (จำนวน 44 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย